

NGU Rapport nr. 89.004

IP-målinger Sargejåk-Vest,
Karasjok, Finnmark

Rapport nr. 89.004		ISSN 0800-3416		Åpen/ For rettlig	
Tittel: IP-målinger Sargejåk-Vest, Karasjok, Finnmark					
Forfatter: Einar Dalsegg			Oppdragsgiver: NGU v/Finmarksprogrammet		
Fylke: Finnmark			Kommune: Karasjok		
Kartbladnavn (M. 1:250 000) Karasjok			Kartbladnr. og -navn (M. 1:50 000) 2033 III Bæivasgiedde		
Forekomstens navn og koordinater: Sargejåk-Vest 4118 76694			Sidetall: 11		Pris: kr. 215,-
Feltarbeid utført: Aug. 1988		Rapportdato: 09.03.1989		Prosjektnr.: 32.1886.43	
				Seksjonssjef: <i>Jarv S. Rønning</i>	
Sammendrag:					
<p>I forbindelse med NGUs gullundersøkelser i Sargejåk er det utført kombinerte elektriske målinger (IP-RP-SP) samt gravimetri i et ca. 2 km stort område rundt gamle Sargejåk gullfelt.</p> <p>IP-målingene har påvist to anomaliområder. Det ene ligger ca. 1,5 km sørøst for massetaket og anomaliårsaken er trolig godt mineraliserte nivåer i amfibolitt. Det andre ligger like øst for massetaket. Anomaliårsaken er her hittil ikke kjent, men den er tolket til å ligge i fast fjell.</p> <p>Gravimetrismålingene avgrenset en negativ tyngdeanomali påvist i 1987, samt reduserte anomaliens størrelse med ca. 0,5 mgal. Anomaliårsaken er trolig en økning av mektighet eller omvandling av den kvartsfeltspatiske gneisen.</p>					
Emneord		Gravimetri			
Geofysikk		Gull			
Elektrisk måling				Fagrapport	

INNHold

	Side
1. INNLEDNING	4
2. TIDLIGERE ARBEID	4
3. MÅLEMETODER OG UTFØRELSE	5
4. RESULTATER/TOLKNING	7
5. KONKLUSJON	9
6. REFERANSER	11

KARTBILAG

89.004-01	Oversiktskart		
-02	IP, tolkningskart		
-03	Ledningsevne og SP, tolkningskart		
-04	IP	anlegg 1	
-05	Ledningsevne	"	1
-06	SP	"	1
-07	IP	"	2
-08	Ledningsevne	"	2
-09	SP	"	2
-10	IP	"	3
-11	Ledningsevne	"	3
-12	SP	"	3
-13	IP	"	4
-14	Ledningsevne	"	4
-15	SP	"	4
-16	Gravimetrisk Bougueranomali kart		

1. INNLEDNING

I forbindelse med Finnmarksprogrammets gullprosjekt har Seksjon for geofysikk utført kombinerte elektriske målinger (IP-RP-SP) innenfor et ca. 2 km² stort område ved Sargejåk gullfelt. I tillegg ble det målt 80 punkter gravimetri for å forsøke og avgrense en negativ anomali som ble påvist i 1987.

Årets målinger var en videreføring av undersøkelsen i 1987. Grunnen til at en ønsket å dekke området rundt gullfeltet med IP, var at disse målingene kan påvise eventuelle sulfidimpregnasjoner som kan ha tilknytning til eventuell gullkilde i fastfjell.

Gullfeltet ligger ca. 50 km sørvest for Karasjok. Beliggenhet og utstrekning av årets måleområde går fram av kartbilag -01.

2. TIDLIGERE ARBEID

Gullfeltet ligger innenfor det området som ble dekket av geofysiske helikoptermålinger i 1984 (Håbrekke 1984). På grunnlag av disse målingene (og andre), er det foretatt en regional struktur-tolkning (Midtun 1986).

I 1987 ble det utført geofysiske målinger i et ca. 3,5 km stort område rundt Sargejåk gullfelt. De metodene som ble benyttet var VLF, magnetometri, gravimetri og seismikk (Dalsegg 1987).

I tilknytning til gullprosjektet er det utført geofysiske undersøkelser ved Aibmevarre (Dalsegg 1985), samt ved Sargejåk øst og Aibmejavre (Dalsegg og Midtun 1987).

3. MÅLEMETODER OG UTFØRELSE

Ved de kombinerte elektriske målingene ble det målt IP (induced potential), RP (resistivity potential) og SP (spontaneous potential).

IP-målinger gir informasjon om berggrunnens innhold av elektronledende mineraler, uansett om dette gir øket elektrisk ledningsevne eller ikke. Metoden egner seg derfor godt til å påvise impregnasjonsmalm, men kompakte sulfidmineraliseringer gir også IP-effekt.

RP-målinger gir informasjon om de relative elektriske ledningsevne-/motstandsforhold i et område. Måleverdiene kan i mange tilfeller være av riktig størrelsesorden, men dette avhenger sterkt av målegeometri, ledernes geometri og eventuelle forstyrrelser i strømforløpet ut fra elektrodene. I det følgende presenteres RP-målingene som beregnet tilsynelatende ledningsevne, da dette er mest naturlig i malmletingssammenheng.

SP-målinger gir som regel anomalier over gode ledere dagnært, men kan også gi anomalier over impregnasjonsforekomster. Vannstrømming og biologisk aktivitet kan også gi SP-anomalier, men disse er som regel svake.

Gravimetri er beskrevet i en tidligere rapport (Dalsegg 1987).

IP-RP-SP-målingene ble utført samtidig med gradient elektrodekonfigurasjon. En benyttet NGUs egenutviklede utstyr som sender strøm i pulser med alternerende polaritet hvor både strøm- og dødtid er 2 sekund. Strømstyrken var fra 1,3 til 1,5 amperé i de fire måleanleggene. SP måles like før strømpuls, RP ved slutten av strømpuls og IP som summen av spenningen 0,21 og 1,8 sekund etter strøbrudd. Det ble benyttet upolariserbare elektroder.

Det ble benyttet samme stikningsnett som ved målingene i 1987. Profilavstanden varierte fra 25-200 m og målepunktavstanden fra

6,25-25 m avhengig av måleresultatene. Profilene er merket i terrenget med trestikker med angitte koordinater for hver 25 m.

Det ble målt 24 profilkm fordelt på fire måleanlegg. Elektrodeplasseringene i de fire måleanleggene var:

Anlegg	E1	E2	Kartbilag
1	7800N- 500Ø	7550N-1850Ø	04-06
2	6950N- 875Ø	6830N-2200Ø	07-09
3	6700N-1225Ø	6730N-2770Ø	10-12
4	7600N- 825Ø	7625N-1575Ø	13-15

De gravimetriske målingene ble utført ved at en målte den relative differansen i det gravimetriske felt i de ulike målestasjonene. For å justere de relative målingene til absoluttnivå ble høyde 315 på vestsiden av Bautajokka målt mot et fastpunkt som ble etablert ved leiren. Denne målingen ble foretatt både før målingene i stikningsnettets start og umiddelbart etterpå. For å korrigere for daglig drift i instrumentet ble fastpunktet ved leiren målt 3 ganger daglig i måleperioden.

Ved bestemmelse av målestasjonens høyde over havet ble det brukt et Paulin-barometer med avlesningsnøyaktighet 1 m. Barometret ble kalibrert ved kjente høyder. Avviket mellom målt høyde og kjent høyde ble jevnt fordelt over tidsdifferansen mellom de enkelte kalibreringer. Målingene ble utført med et Worden-Master gravimeter (nr. 780), og det ble målt i alt 80 punkter.

Målingene ble utført i tiden 28.07.-18.08.1988 av Trygve Hillestad og Einar Dalsegg.

4. RESULTATER/TOLKNING

Måleresultatene for de fire anleggene er presentert som profilkurver i tegningene 04-15 (se side 3). Tolkninger er presentert i to tolkningskart, ett for IP (tegning -02) og ett for ledningsevne og SP (tegning -03).

Måleresultatene av IP og ledningsevnen er forsøkt inndelt i områder med forskjellig bakgrunnsnivå. Ved bruk av flere måleanlegg vil det ofte være en forskjell i IP- og ledningsevnenivåene mellom de forskjellige anleggene. Dette skyldes at det er de tilsynelatende verdiene som måles, og disse vil kunne variere noe, avhengig av blant annet målegeometrien. I dette tilfellet var det spesielt i området langs 2000Ø mellom anlegg 2 og 3, at nivåforskjellen var stor.

Tolkningskartet for IP (tegning -02) viser to områder hvor det er påvist IP-anomalier. Området med de sterkeste anomaliene er lengst øst i feltet, hvor det opptrer flere mer eller mindre parallelle soner med en IP-effekt på opp mot 10%. Disse ligger innenfor ett forholdsvis bredt belte hvor bakgrunnsnivået ser ut til å ligge over 4%. Dette tyder på at bergarten som her er amfibolitt (Ofthen og Krill 1986), er mineralisert fra ca. 2000Ø og videre østover. Dette området er ikke avgrenset mot øst, med unntak av de to sydligste profilene. De sterkeste av IP-sonene i dette området gir også sterke ledningsevneanomalier (tegning -03). Ledningsevne målingene indikerer et forholdsvis flatt fall mot øst. Disse anomaliene faller sammen med kartlagte soner fra tidligere VLF-målinger (Dalsegg 1985 og 1987). Anomaliårsaken er trolig kompakte mineraliserte nivåer i amfibolitten.

Det andre området hvor det ble påvist IP-anomalier var like øst for massetaket ved det tidligere Sargejåk gullfelt. Massetakets beliggenhet er koordinat 7750N-1150Ø. Anomaliene her er meget svake, men målingene i anlegg 4 viser at vi her har to parallelle soner med en strøkutstrekning på ca. 300 m. Profiltettheten her

var helt nede på 25 m. Grunnen til at denne svake anomalien ble kartlagt så grundig, var at beliggenheten ble vurdert som interessant for en eventuell fastfjellskilde for gullet i masse-taket.

Det ble boret to hull på disse sonene, borhull 7 og 9. I tillegg viste det seg at to prøveborhull (1 og 2) var plassert meget nært den østlige sonen. Vaskeprøver av borkakset fra disse borhull var negativt med tanke på gull. Likeså har de analyseresultatene som hittil foreligger ikke gitt noen påvisbar grunn til anomaliene. IP-anomaliene krysser lille Sargejåkka hvor løsmassene er vasket bort og følgelig må anomalikilden ligge i fast fjell.

For den øvrige boringen i området henvises til Often, Olsen og Dalsegg (1989).

De andre IP-anomaliene som ble påvist i dette området er i tillegg til å være meget svake, kun påvist som spredte enkeltanomali-er.

Ledningsevne målingene (tegning -03) viste at i mesteparten av måleområdet varierte bakgrunnsnivået mellom 0,2 og 1,2 mS/m. Det er ikke mulig å se noen korrelasjon mellom ledningsevnenivå-ene og bergartsgrensene i området. De forskjellige nivåer som er påvist, er derfor trolig styrt av variasjoner i løsmassenes tyk-kelse og type.

Tegning -03 viser at det bare er lengst øst i feltet det ble påvist anomalier av betydning. Anomaliene er tildels meget sterke og anomaliårsaken er som tidligere nevnt trolig kompakte mineraliserte nivåer i amfibolitten.

SP-målingene viser ingen signifikante anomalier innen måleområdet.

Det halvregionale gravimetrisk Bougueranomalikartet fra Sarge-jåkområdet er vist i tegning -16. Dette kartet baserer seg på

målinger fra 1987 og 1988, i tillegg til de supplerende målingene som ble foretatt i forbindelse med årets undersøkelse.

For tolkningen av det som ikke omfattes av årets målinger henvises til Dalsegg og Midtun (1987) og Dalsegg (1988).

Målingene siste år påviste en lokal negativ anomali ca. 400 m sørøst for massetaket. Hensikten med årets målinger var å kartlegge anomaliforløpet mot sør. I tillegg var høydeangivelsene fra fjorårets målinger mere usikre enn vanlig på grunn av store lufttrykksvariasjoner i måleperioden. Det ble derfor foretatt nye høydebestemmelser for en del av de tidligere målingene.

Årets målinger avgrenset den negative anomalien sørøst for massetaket, i tillegg til at dens størrelse ble redusert med ca. 0,5 mgal. Denne reduksjonen gjør at den bare er ca. 0,6 mgal større enn en svak negativ anomali ca. 300 m vest for massetaket. Begge disse anomaliene er inntegnet på tolkningskartet for IP (tegning -02).

Tolkningen siste år gikk ut på at anomaliårsaken kunne være en økning i gneisens tykkelse eller en reduksjon i gneisens egenvekt forårsaket av omvandlinger i bergarten (Dalsegg 1987). Årets målinger gir ikke grunn til å endre denne tolkning, selv om anomaliens størrelse er redusert noe. Anomaliens størrelse er fortsatt så stor at anomaliårsaken kan ikke være forårsaket kun av en eventuell økning av løsmassetykkelsen.

5. KONKLUSJON

De kombinerte elektriske målingene har påvist to områder med IP-anomalier. Det ene ligger ca. 1,5 km sørøst for massetaket og anomaliårsaken er trolig godt mineraliserte nivåer i amfibolitten. Det andre ligger like øst for massetaket, og består av to parallelle meget svake anomalier. Anomaliårsaken er hittil ikke kjent, men den er tolket til å må ligge i fast fjell. SP og RP har ikke gitt informasjon av betydning for gullprospekteringen.

De gravimetriske målingene avgrenset den negative anomalien som ble påvist i 1987, i tillegg til at anomaliens størrelse ble redusert med ca. 0,5 mgal. Årets målinger gir ikke grunn til å endre tolkningen fra den gang, som gikk ut på at det trolig skyldtes en økning av mektighet, eller omvandling av den kvartsfeltspatiske gneisen.

Trondheim, 9. mars 1989
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
Geofysisk avdeling

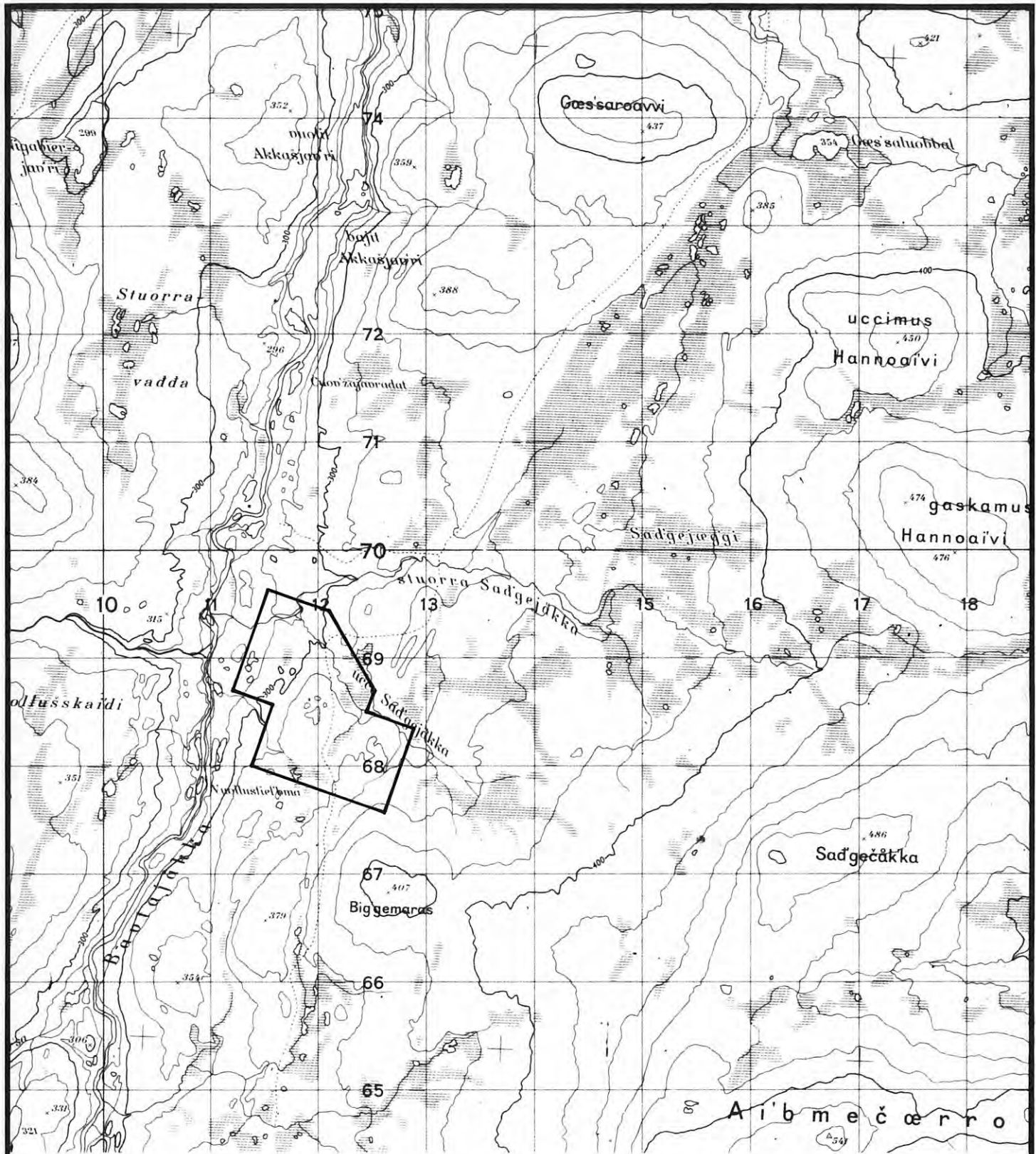

Einar Dalsegg

Avd.ing.

6. REFERANSER

- Dalsegg, E. 1985: VLF- og magnetiske målinger Aibmevarri, Karasjok, Finnmark. Upublisert. NGU rapport 85.022.
- Dalsegg, E. 1987: Geofysiske bakkemålinger Sargejåk vest, Karasjok, Finnmark. Upublisert. NGU rapport 87.145.
- Dalsegg, E. & Midtun, R. 1987: Geofysiske bakkemålinger Sargejåk-Aibmejavri, Karasjok, Finnmark. Upublisert. NGU rapport 87.051.
- Gellein, J. 1987: Gravimetrisk Bougueranomali kart, Finnmark, M 1:500 000. Upublisert. NGU rapport 87.024.
- Håbrekke, H. 1984: Geofysiske målinger fra helikopter over kartbladene Jiesjavri, Bæivasgieddi, Galmatskai'di, Noarvas og Basevuov'di, Karasjok, Finnmark. Upublisert. NGU rapport 1886/32.
- Midtun, R. 1985: Tolkning av geofysiske data innenfor kartblad 2033 III Bæivasgieddi i Karasjok, Finnmark. Upublisert. Hovedoppgave, Norges Tekniske Høgskole.
- Often, M. & Krill, A.G. 1986: Berggrunnskart Bæivasgieddi 2033 III, M 1:50 000, foreløpig utgave. Nor. geol. unders.
- Often, M., Olsen, L. & Dalsegg, E. 1989: Statusrapport over undersøkelserne i Sargejåk gullfelt, Finnmark. Upublisert. NGU rapport 89.059.

UNDERSØKT OMRÅDE

NGU V/FINNMARKSPROGRAMMET
 OVERSIKTSKART
SARGEJÅK
 KARASJOK, FINNMARK

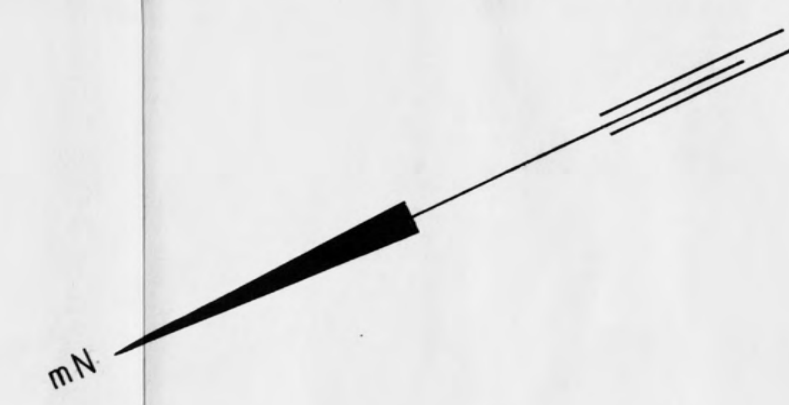
MÅLESTOKK
1:50 000

MÅLT E.D.	AUG. 1988
TEGN	
TRAC	
KFR.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.
89.004-01

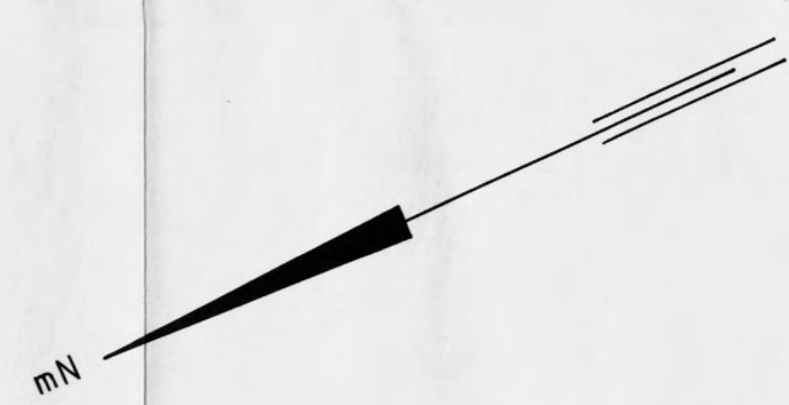
KARTBLAD NR.
2033-III

TEGNFORKLARING

IP-SONER:	BAKGRUNNSNIVÅ:
— — — — — > 6%	□ > 4%
- - - - - 4-6%	□ 2,5-4%
• • • • • 2,5-4%	□ 1,3-2,5%
1,5-2,5%	□ < 1,3%
⊙ LØSMASSEBORHULL	
- - - 32 - - BOUGERANOMALI I MGAL	

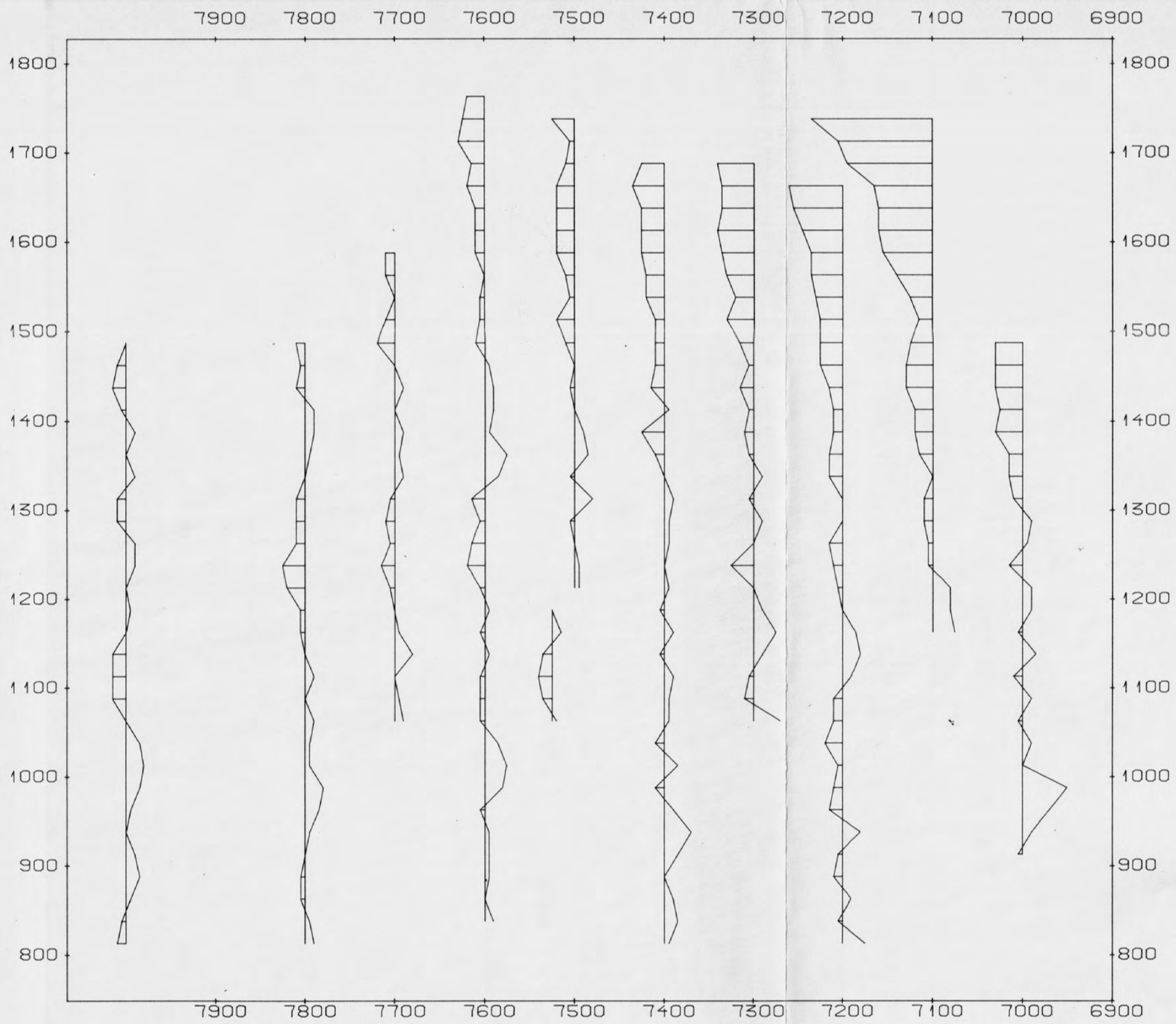
NGU V/F INNMARKSPROGRAMMET IP, TOLKNINGSKART SARGEJÅK KARASJØK, FINNMARK	MÅLESTOKK	OBS. E.D.	AUG. - 88
	1:5000	TEGN. E.D.	FEB 1989
		TRAC. T.H.	— II —
	KFR.		
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR.	KARTBLAD NR.	
	89.004-02	2033-3	

TEGNFORKLARING

LEDNINGSEVNE	BAKGRUNSNIVÅ	SP
LEDENDE SONER:		INGEN SIGNIFIKANTE ANOMALIER
----- > 2,5 mS/m	▬ > 1,5 mS/m	
..... 1,5-2,5 mS/m	▬ 0,5-1,5 mS/m	
0,5-1,5 mS/m	▬ < 0,5 mS/m	

NGU V/F INNMARKSPROGRAMMET LEDNINGSEVNE OG SP, TOLKNINGSKART SARGEJÅK KARASJØK, F INNMARK	MÅLESTOKK 1:5000	OBS. E.O.	AUG.-88
		TEGN. E.O.	FEB 1989
		TRAC. T.H.	—
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM		TEGNING NR.	KARTBLAD NR.
		89.004-03	2033-3

1P : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 1.00 z
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER 1.30 z
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINNMARKSPROGRAMMET

IP, ANL.1

SARGEJÅK

KARASJOK, FINNMARK

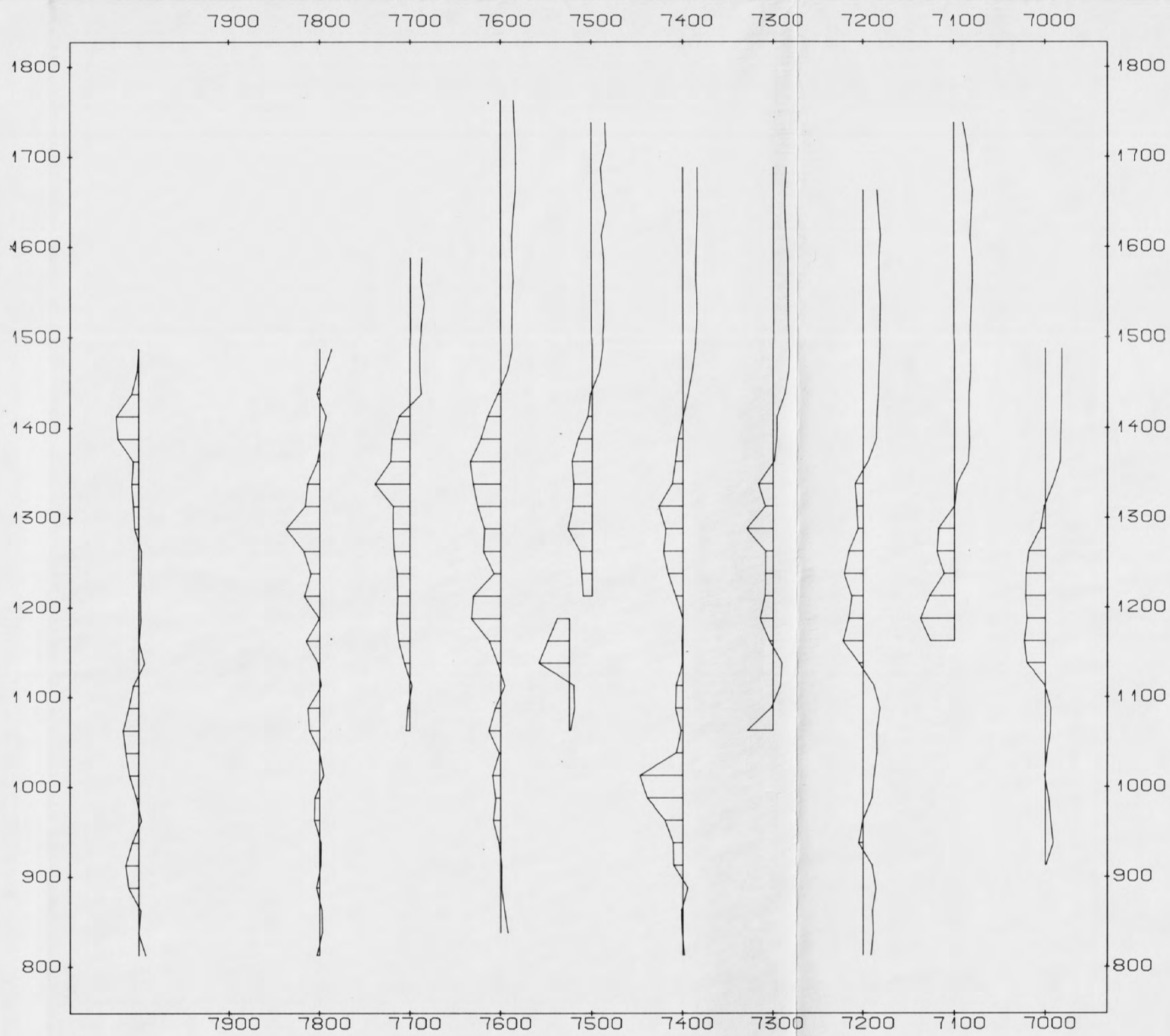
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK
1:5000

OBS. E.D.	AUG.-88
TEGN.	FEB 1989
TRAC.	
KFR.	

TEGNING NR.
89.004-04

KARTBLAD NR.
2033-3

SIGMA : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 1.00 mS/m
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .50 mS/m
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINNMARKSPROGRAMMET

LEDNINGSEVNE, ANL. 1

SARGEJÅK

KARASJOK, FINNMARK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:5000

OBS. E.D.

AUG.-88

TEGN.

FEB 1989

TRAC.

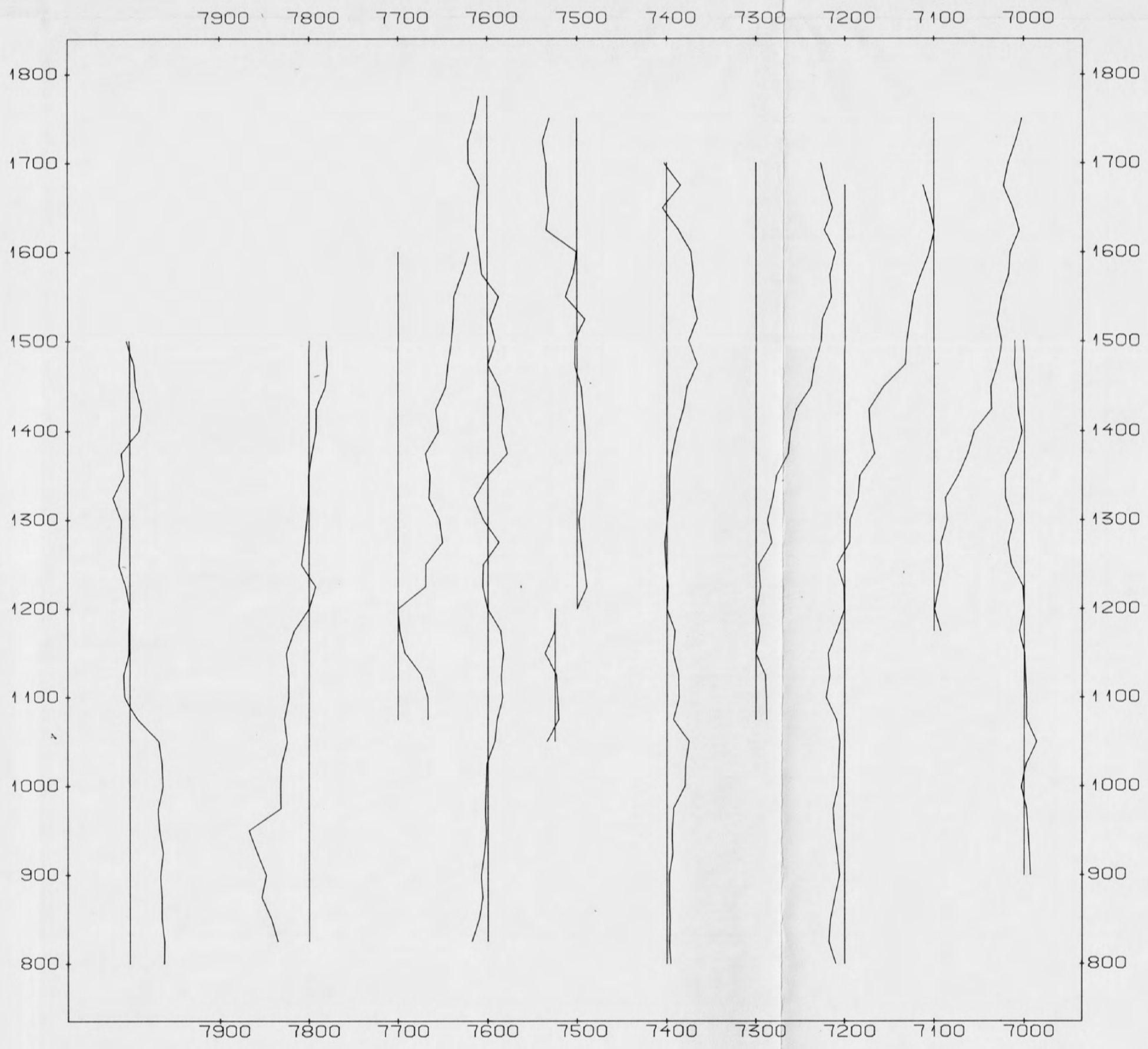
KFR.

TEGNING NR.

89.004-05

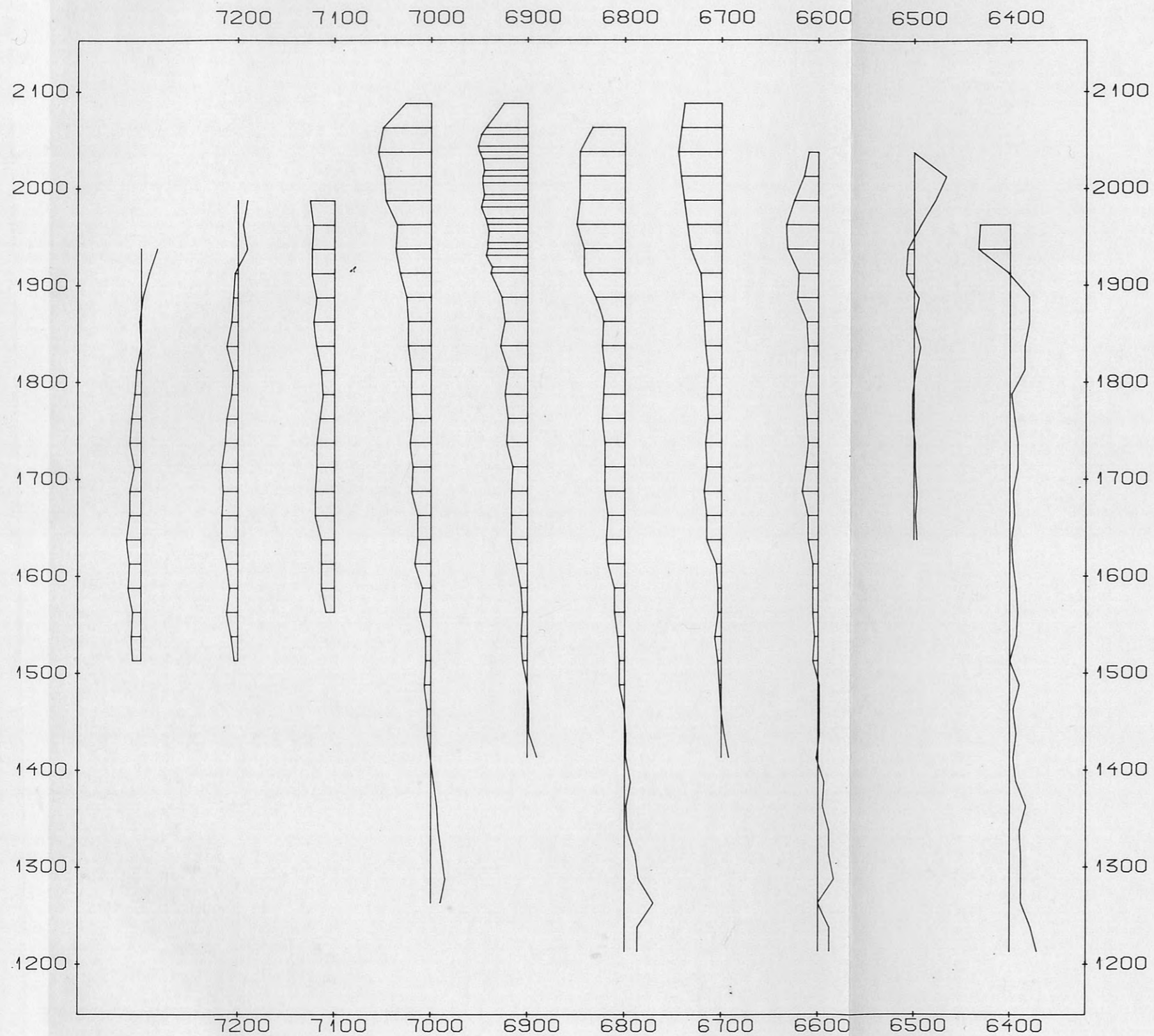
KARTBLAD NR.

2033-3

SP : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 200.00 mV
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .00 mV

NGU V/FINMARKSPROGRAMMET SP, ANL. 1 SARGEJÅK KARASJØK, FINNMARK	MÅLESTOKK	OBS. E.D.	AUG.-88
	1:5000	TEGN.	FEB 1989
		TRAC.	
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 89.004-06	KARTBLAD NR. 2033-3	

1 P : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 3.00 z
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER 2.00 z
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINMARKSPROGRAMMET

IP, ANL.2

SARGEJÅK

KARASJOK, FINNMARK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:5000

OBS. E.D.

AUG.-88

TEGN.

FEB 1989

TRAC.

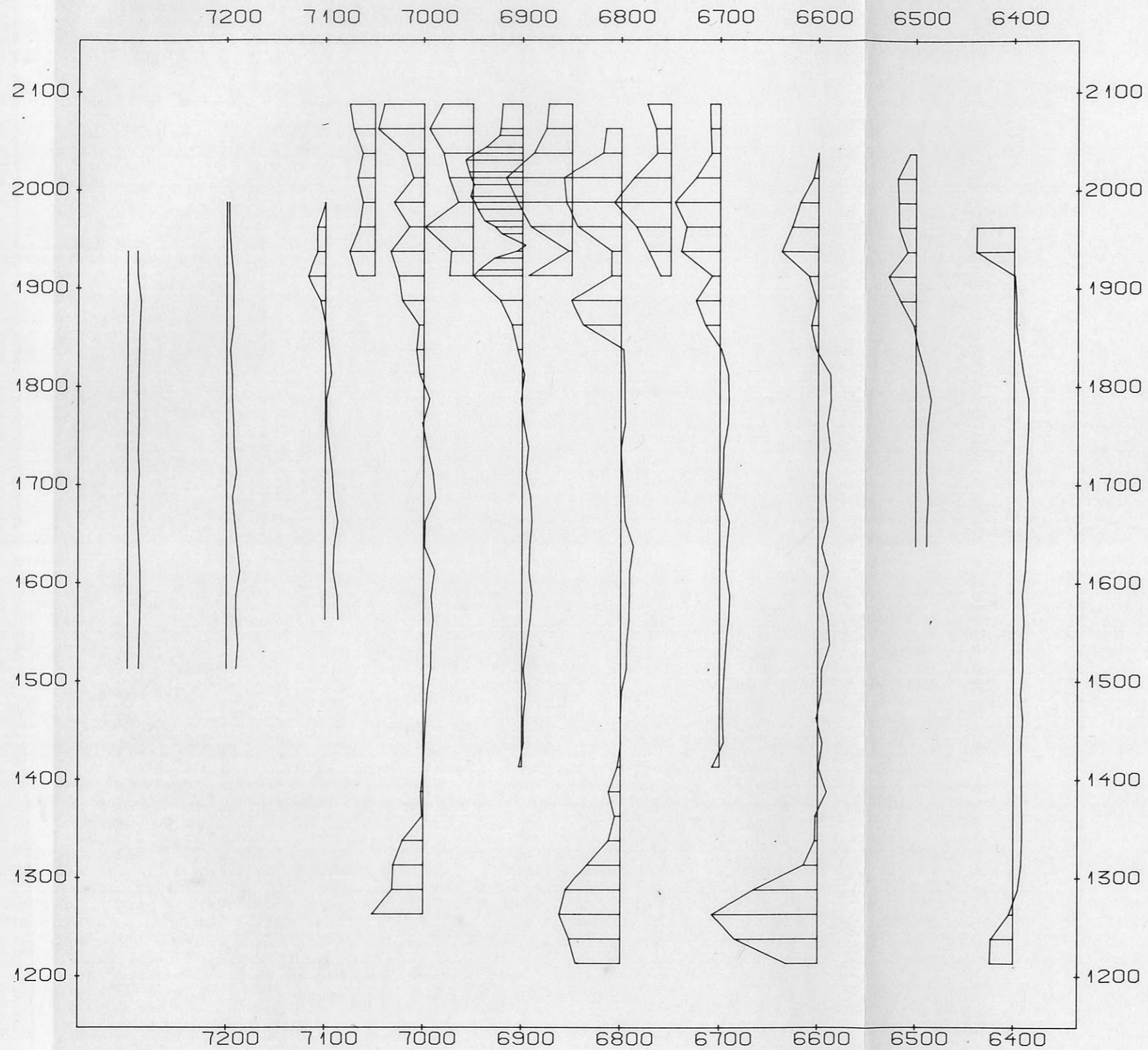
KFR.

TEGNING NR.

89.004-07

KARTBLAD NR.

2033-3

SIGMA : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 1.00 mS/m
 SKJÆRINGS-PUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .50 mS/m
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINNMARKSPROGRAMMET

LEDNINGSEVNE, ANL.2

SARGEJÅK

KARASJOK, FINNMARK

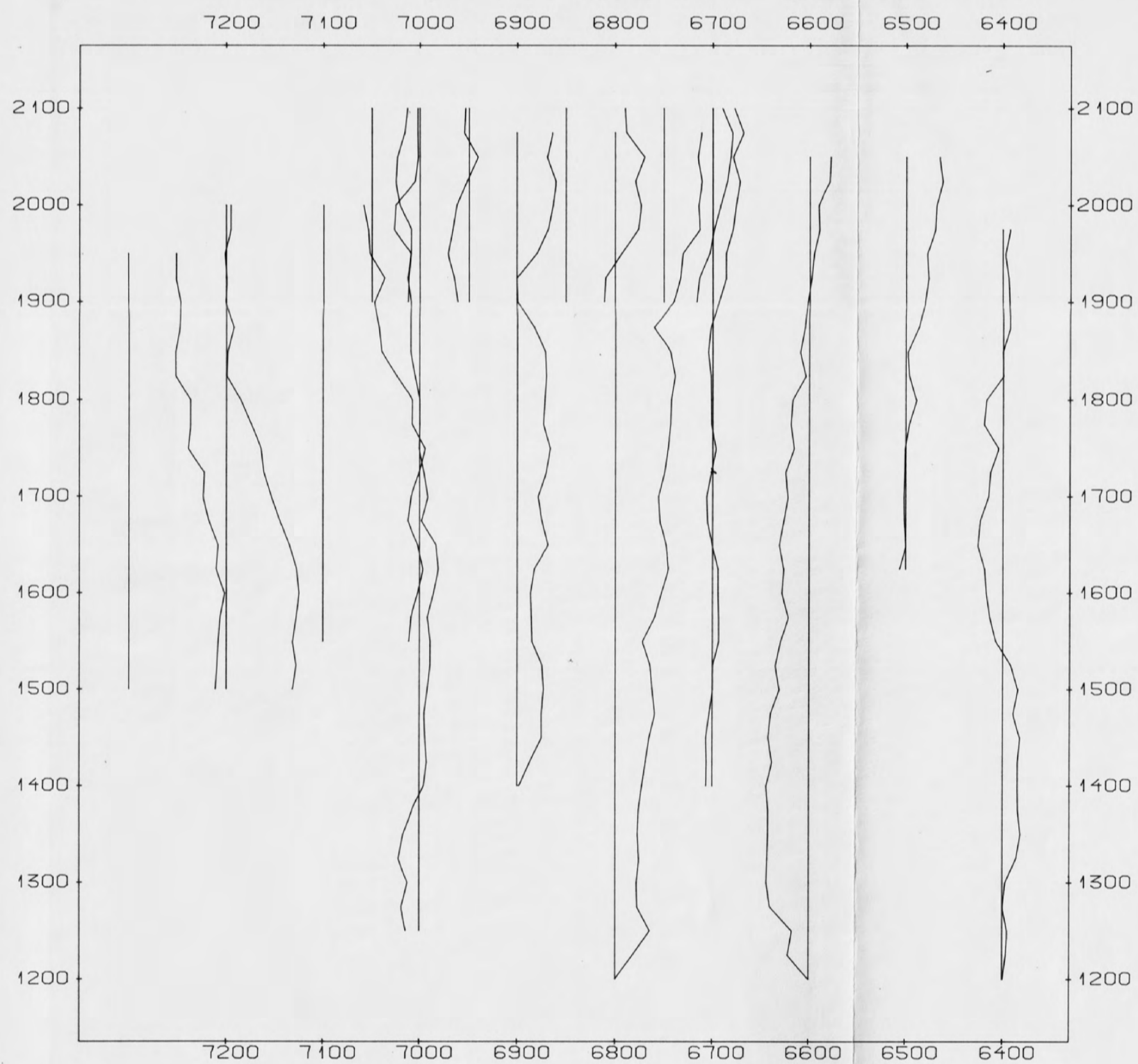
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

MÅLESTOKK
 1:5000

OBS. E.D.	AUG.-88
TEGN.	FEB 1989
TRAC.	
KFR.	

TEGNING NR.
 89.004-08

KARTBLAD NR.
 2033-3

SP : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 200.00 mV
 SKJÆRINGSPOINTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .00 mV

NGU V/F INNMARKSPROGRAMMET

SP, ANL.2

SARGEJÅK

KARASJØK, FINNMARK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

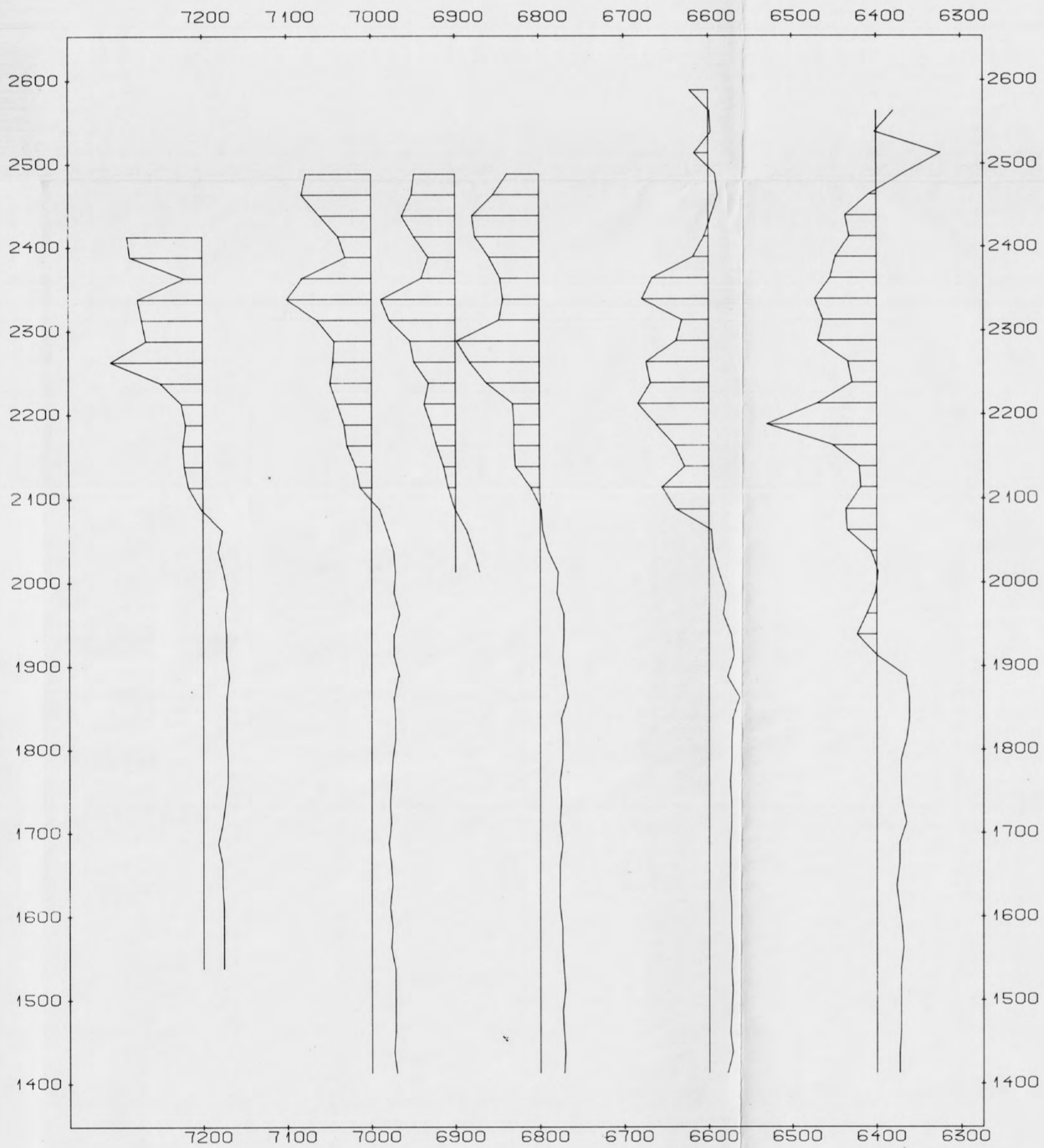
MÅLESTOKK

1:5000

OBS. E.D.	AUG.-88
TEGN.	FEB 1989
TRAC.	
KFR.	

TEGNING NR.
 89.004-09

KARTBLAD NR.
 2033-3

IP : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 3.00 m
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER 2.50 m
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINNMARKSPROGRAMMET

IP, ANL.3

SARGEJÅK

KARASJOK, FINNMARK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:5000

OBS. E.D.

AUG.-88

TEGN.

FEB 1989

TRAC.

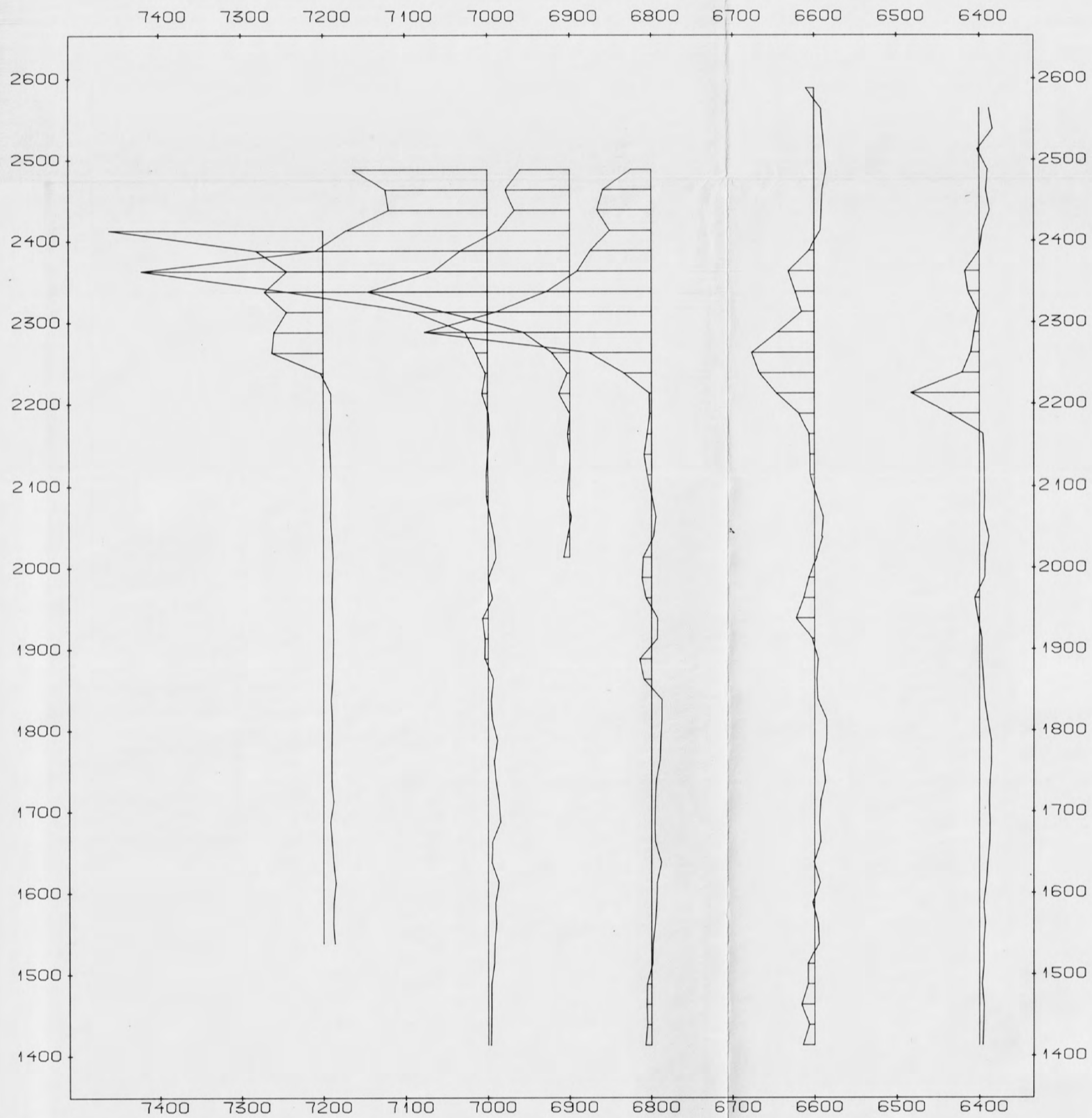
KFR.

TEGNING NR.

89.004-10

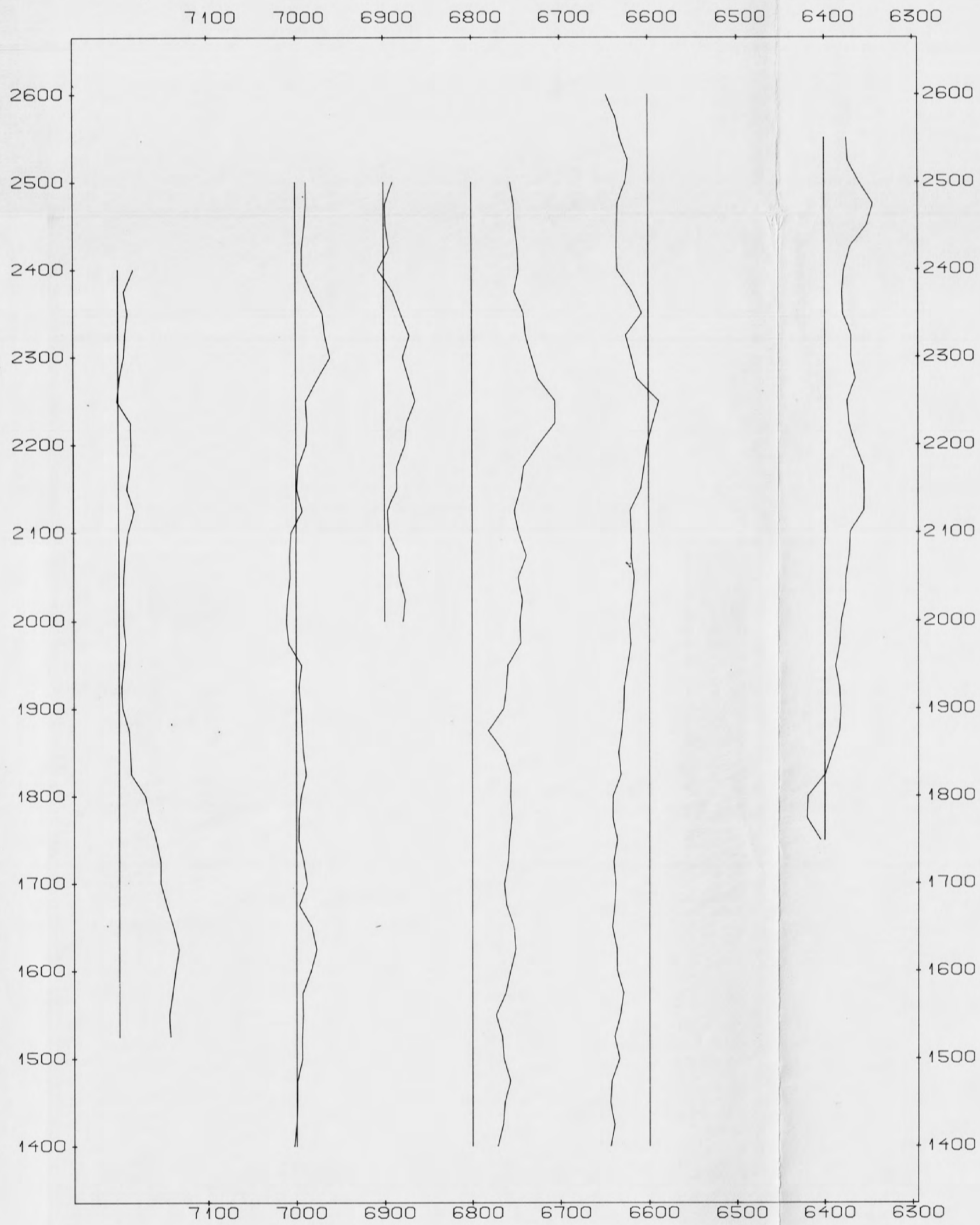
KARTBLAD NR.

2033-3

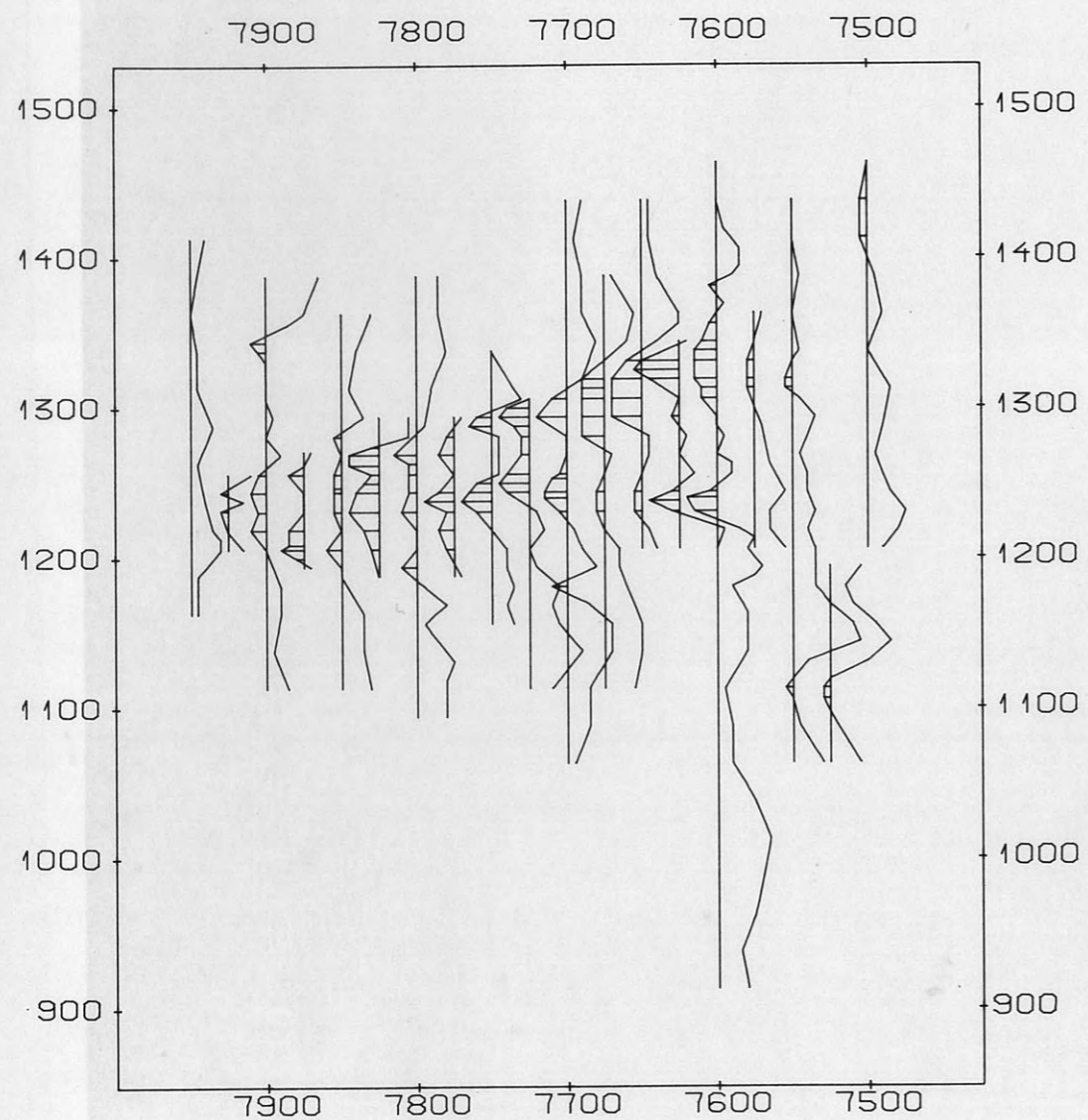
SIGMA : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 1.00 mS/m
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .50 mS/m
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINMARKSPROGRAMMET LEDNINGSEVNE, ANL.3 SARGEJÅK KARASJOK, FINNMARK	MÅLESTOKK	OBS. E.D.	AUG.-88
	1:5000	TEGN.	FEB 1989
		TRAC.	
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 89.004-11	KARTBLAD NR. 2033-3	

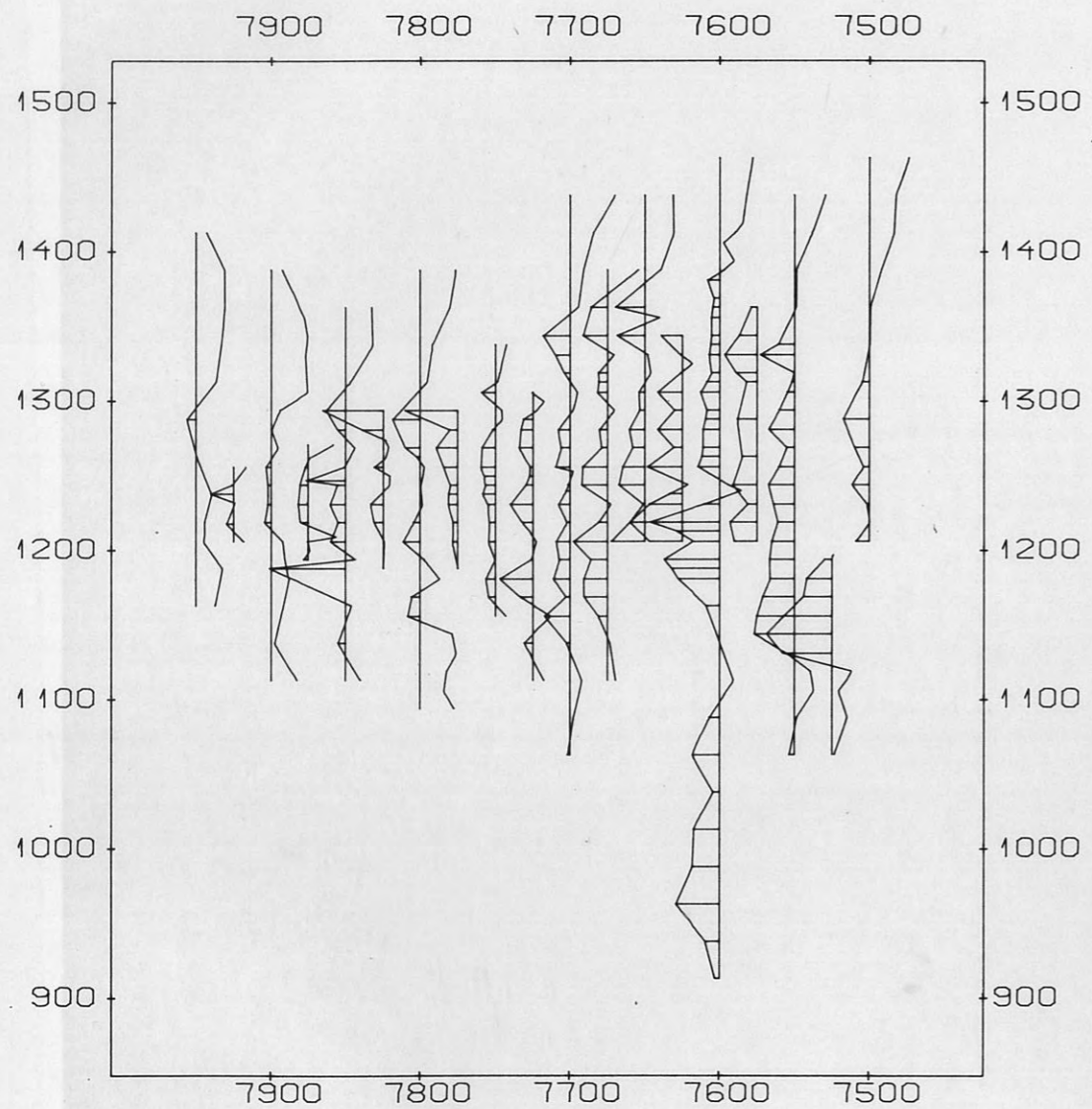
SP : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 200.00 mV
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .00 mV

NGU V/FINNMARSPROGRAMMET SP, ANL.3, SARGEJÅK KARASJOK, FINNMARK	MÅLESTOKK	OBS. E.O.	AUG.-88
	1:5000	TEGN.	FEB 1989
		TRAC.	
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 89.004-12	KARTBLAD NR. 2033-3	

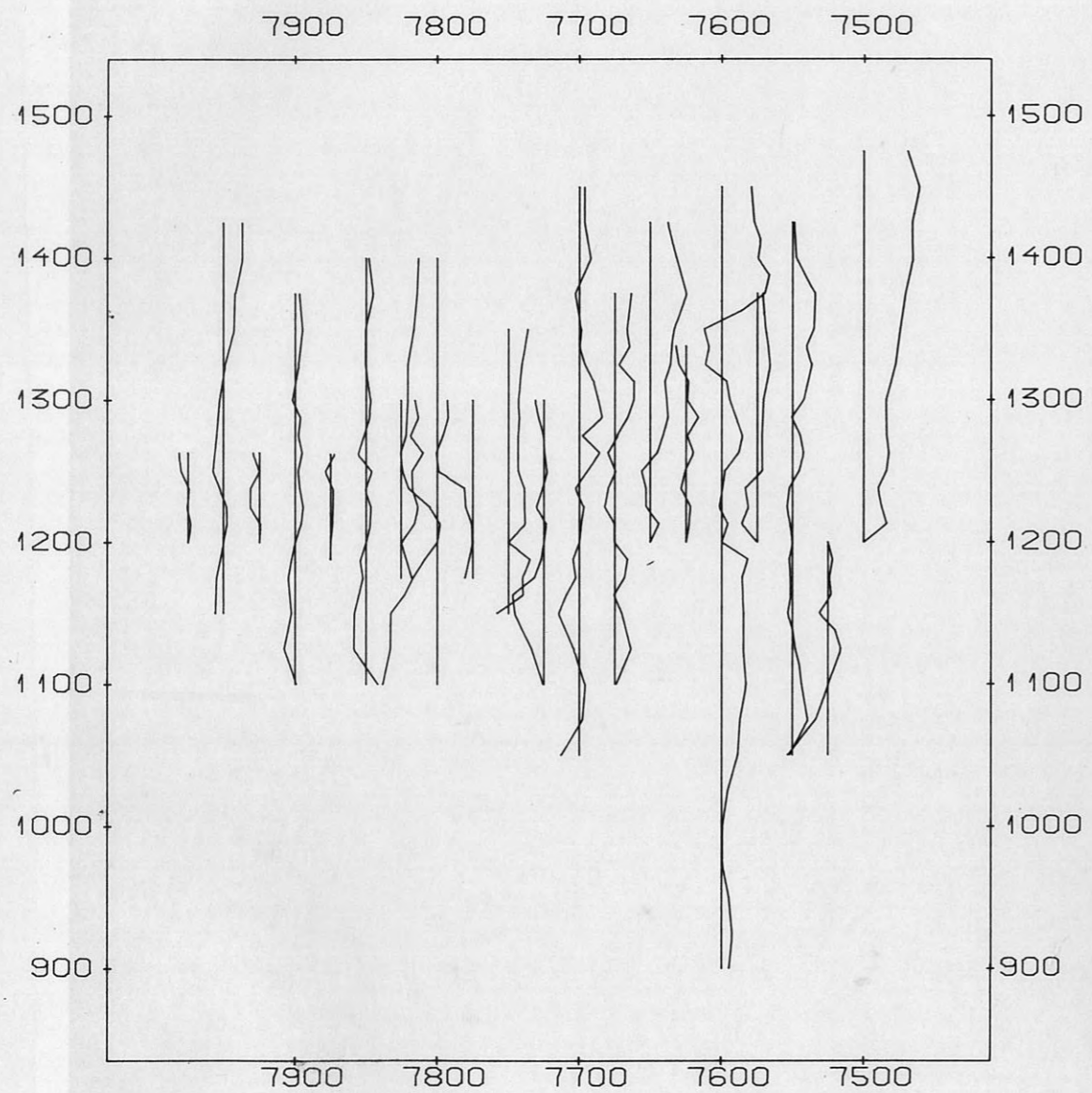
IP : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 1.00 z
 SKJÆRINGSPOINTET MED MÅLELINJEN TILSVARER 1.30 z
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINNMARSPROGRAMMET IP, ANL.4 SARGEJÅK KARASJOK, FINNMARK	MÅLESTOKK	OBS. E.D.	AUG.-88
	1:5000	TEGN.	FEB 1989
		TRAC.	
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 89.004-13	KARTBLAD NR. 2033-3	

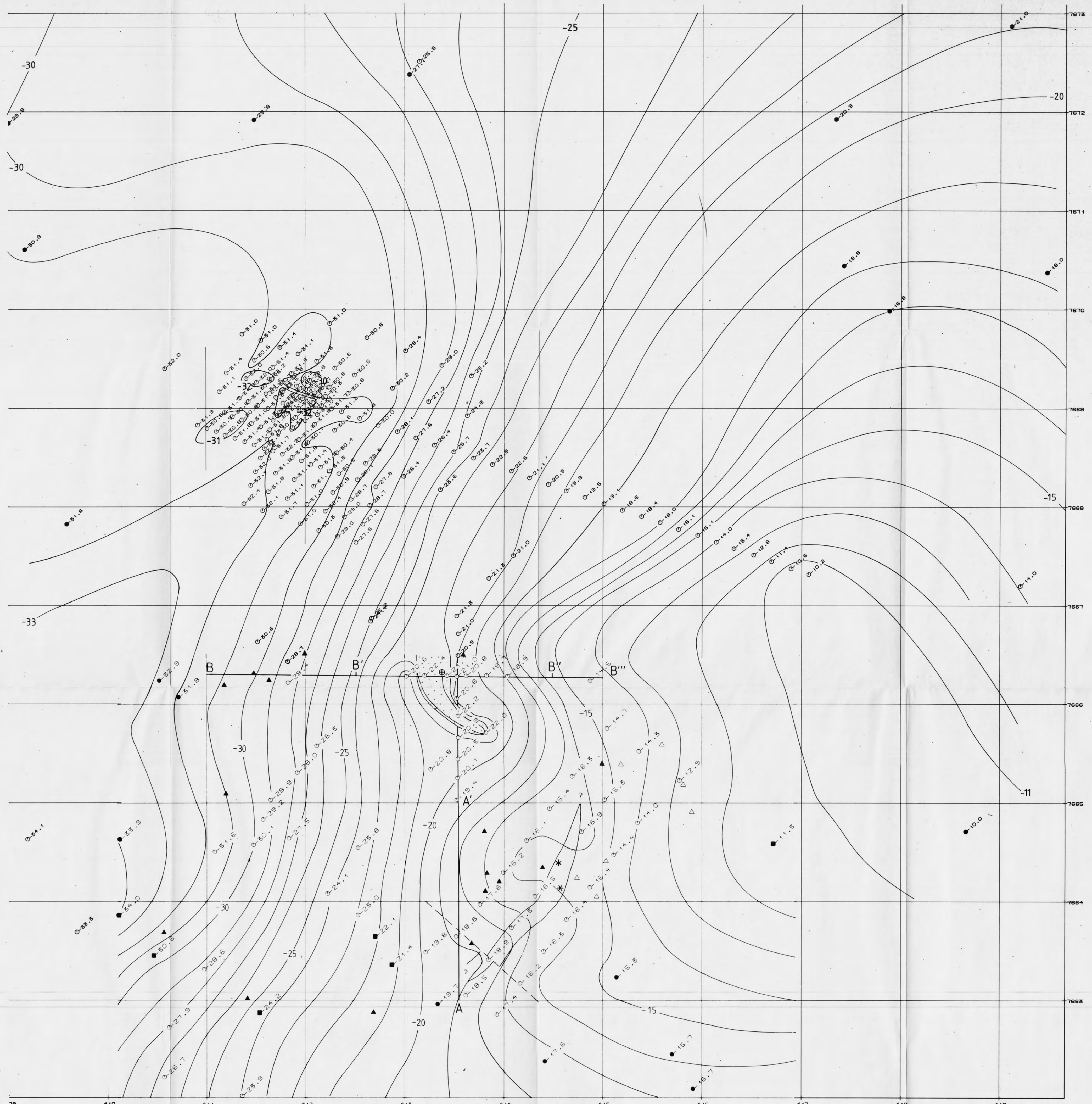
SIGMA : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 1.00 mS/m
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .75 mS/m
 POSITIVE UTSLAG ER SKRAVERT

NGU V/FINNMARKSPROGRAMMET LEDNINGSEVNE, ANL.4 SARGEJÅK KARASJOK, FINNMARK	MÅLESTOKK 1:5000	OBS. E.D.	AUG.-88
		TEGN.	FEB 1989
		TRAC.	
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 89.004-14	KARTBLAD NR. 2033-3	

SP : 1 CM PÅ KURVEN TILSVARER 200.00 mV
 SKJÆRINGSPUNKTET MED MÅLELINJEN TILSVARER .00 mV

NGU V/FINNMARKSPROGRAMMET SP, ANL.4 SARGEJÅK KARASJØK, FINNMARK	MÅLESTOKK 1:5000	OBS. E.D.	AUG.-88
		TEGN.	FEB 1989
		TRAC.	
		KFR.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 89.004-15	KARTBLAD NR. 2033-3	

MÅLESTASJONER
 ○ JULI 86-87
 ● TIDLIGERE OPPDRAG
 ■ JULI 86 OG TIDLIGERE OPPDRAG

BERGARTSLOKALITETER
 ⊕ GRANITT
 * GLIMMERSKIFER
 ▲ AMFIBOLITT
 △ KOMATIITT

ANTATT UTGÅENDE AV BERGART
 ○ GRANITT
 □ GLIMMERSKIFER

— MODELLBEREGNET PROFIL
 - - - FORKASTNING

NGU V/ FINNMARKPROGRAMMET GRAVIMETRISK BOUGUERE ANOMALIKART SARGEJÅK KARASJOK, FINNMARK	MÅLESTOKK	OBS. R.M.E.D. 86-88
	1: 20 000	TEGN. R.M.E.D. 86-88
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR.	KARTBLAD NR.
	89.004-16	2033 III